

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljave in dopisi. — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemano stane „Jutro“ mesečno K 1,50, četrtletno K 4,50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.— — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četverstolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primern popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Radi tehničnih ovir je izšlo danes »Jutro« samo na dveh straneh. Naslednje številke izidejo, seveda, na štirih straneh, kot navadno.

Prepovedan shod.

Razmere, ki so zavladale v zadnjem času na Hrvatskem, razburjajo ne samo ves slovanski jug, temveč vso kulturno Evropo, ki ne more razumeti, da so take razmere kot »vladajo sedaj na Hrvatskem sploh še mogoče v 20. stoletju in v sredini Evrope.

Samo ob sebi umljivo je, da dogodki na Hrvatskem, kjer se z brutalno silo udušuje vsako izražanje prave volje hrvatskega in srbskega ljudstva, ne morejo pustiti hladne Slovencev, ki se čutimo s Hrvati in Srbi za en narod in ogorčenje, ki vlada v naših deželah nad temi razmerami je samo ob sebi umljivo in nič čudnega ni, ako hočemo dati glasnega izraza temu našemu ogorčenju na javnih shodih, kar je vsekar naša pravica.

V Trstu se je tak shod vršil in sicer nemoteno in v Ljubljani se je mislilo, da se bo mogel tudi vršiti shod brez vsakih ovir in sklicali so ga pristaši narodno-napredne in socialno-demokratske stranke. Ta shod bi se imel vršiti danes zvečer in govorila bi na njem gg. Rasto Pustoslemšek in Ebin Kristan, torej moža, ki se jima nikakor ne more očitati, da bi hotela morda hujskati na izgred, ali kaj sličnega, temveč bi gotovo samo pojasnila poslušalcem razmere na Hrvatskem, potem bi se predlagala in sprejela primerna resolucija in ljudje bi se razšli. Pripravljeni bi bili v naprej priseči, da se ne bi zgodilo nič posebnega, da se mir nikjer ne bi kalil in vendar je — baron Schwarz zabil shod iz ozirov »na javni red in mir«.

Drugi Cuvaj! Saj ta tudi prepoveduje shode iz ozirov »na javni red in mir« in ravno s tem izziva ulične demonstracije, ki končajo navadno z atakami policije na demonstrante, z aretacijami, krvavimi glavami.

Javni red in mir, te stereotipne fraze se poslušajo vsi policisti, kadar hočejo opravičiti prepoved njim neljubih političnih shodov in kakorkoli je bilo potrebno sklicati protestni shod radi Cuvajevih nasilij na Hrvatskem, ravnotako potrebno bi bilo sklicati tudi protestni shod radi razmer na Kranjskem pod Schwarz-Susteršičevo vlado, ki morda na zunaj ni taka kot Cuvajeva, ali na znotraj, po svoji vsebini, ni od nje nič boljša.

Ne sumničimo radi, ali samo po sebi se nam vsiljuje mnenje, da so igrali pri prepovedi protestnega shoda v Ljubljani radi razmer na Hrvatskem tudi klerikalci svojo ulogo, kar se vidi že iz tega, da so v »Slovenec« kar vnaprej že obsodili shod

in sicer zato, ker so ga sklicali naprednjaki in socialni demokrati in jim ni bilo prav, da bi radi razmer na Hrvatskem protestirali naprednjaki in socialni demokrati, sami pa tega niso hoteli storiti, ker niso smeli.

Lahko bi spregovorili besedo v korist preganjanim bratom na Hrvatskem v kranjskem deželnem zboru, kar se je tudi pričakovalo — ali zastonj, ker so vedeli dobro, za to Schwarzu ne bi ugajalo in to je bilo zadosti močan argument, da se niso zmenili za direktne pozive, naj storijo svojo dolžnost.

Taki so že naši klerikalci. Sami si ne upajo storiti ničesar, nimajo poguma da bi storili kak korak, ki vladi morda ne bi bil ljub, ako pa hoče kdo drugi kaj storiti, jim ni prav in prepoved obdržavanja za danes sklicanega protestnega shoda v Ljubljani je gotovo njihovo maslo.

Sicer smo pa na vse to že navajeni. Poznamo Schwarz in njegova absolutistična nagnenja, kakor tudi narodnost S. L. S., ki pravi, da je jugoslovanska, oziroma hrvatska, ker Jugoslovani so tudi Srbi in Bolgari, ki jih pa naši klerikalci sovražijo radi vere, v resnici je pa vladina dekla, ki si ne upa brez vladnega dovoljenja storiti ničesar in se postavlja tudi sedaj na Schwarzovo stran in v »Slovenec« — odobrava prepoved protestnega shoda.

Kdor ima oči, naj jih odpre in vidi vse to in naj ne veruje klerikalcem ničesar.

Občni zbor, društva odvetniških in notarskih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani.

Ljubljana 16. marca.

Predsednik g. Jos. Christof pozdravi navzoče člane ter zastopnika mestne oblasti g. Bukovnika in urednika naše ljubljanske podružnice. Nato preide k dnevnemu redu:

Iz njegovega poročila posnemamo: Organizacija odvetniških in notarskih uradnikov vstopi v 10. leto delovanja. Da organizacija ni dosegla zaželenega cilja izražena ob priliki ustanovitve v Celju ob ustanovljenju društva odvetniških in notarskih uradnikov za vse slovenske pokrajine, je največ kriv današnji socialni red; mnogo so krivi tudi stanovski tovariši sami. Še danes je večina tovarišev, ki nima smisla za organizacijo. Pa tudi oni, ki so sicer organizirani, ne kažejo veselja do skupnega dela ter pričakujejo ves uspeh le od deseterice odbora. Rajše mečejo kamenje na vodstvo, češ, da nima izkazati uspehov, ki bi jih bilo pričakovati od deželne organizacije. Če bi se vsi tovariši zavedali svojih dolžnosti, svojega položaja in pravic, bi deželna organizacija imela kmalo pokazati

midva nisva računala s presenečenjem, ki si mi ga pripravil nocoj!

Kralj se je začel smejati; tudi dvorjan se je zahihital. Ta hip pa sta začula pred seboj nekakšno ječanje.

«Kaj je?»

Obstala sta, iztegnila vratove in prisluhnila.

«Nič ni», je menil Saint-André. «Če bi bilo kaj, bi naju naši ljudje posvarili.»

«Res je; stopiva...»

Tam, kjer se je cepila ulica Vieille-Barbette od ulice Tisseranderie, po kateri je korakal kralj Henrik s svojim spremeljvalcem, je bilo majhno križempotje. Na hiši, ki je tvorila severni vogal tega križempotja, je bila niša, a v tej niši kip sv. Pavla. Pod nišo je bil pristrešek. Pod pristreškom so bila vrata, do katerih so vodile tri stopnjice navzdol. Vse to je tvorilo zatišje, ki ga je varovala globoka tema, dočim je obsevala nasprotni vogal najjasnejša mesečina.

Vrata so bila odprta; vodila so v nekako klet, tesen prostor, poln goste teme. In v tej temi je stala skupina, strašna v svoji molčiči nepremičnosti. Bilo je dvanajst mož v sklenjeni vrsti, s krinko na obrazu in bodalom v roki. Niti njihovo dihanje se ni slišalo. Kdor bi jih bil videl, bi bil mislil, da so dvanajst klopov, ki jih je spravil lastnik v ta skriti kraj. V temi so se videle samo žareče točke s čudnimi odsevi: bile so oči dvanajsterih klopov, uprte vse natanko na točko, kjer se je križala ulica Tisseranderie s svojo sosedo. Pred skupino pa je stal posameznik, napol sklonjen, ki je gledal

Kranjska kmetijska družba

nekdaj

sedaj.

lepših uspehov. Tovarišem manjka samospoznanja. Vendar kljub vsem tem nedostatom ima društvo biležiti marsikateri uspeh. Ob času, ko odvetniški in notarski uradniki še niso poznali moči sloge v organizaciji, so bili pravi sužnji svojih šefov. Nizka plača, nestalna služba, nikakoršni dopusti, zavarovanja za slučaj starosti itd. Povod temu je bil, ker o združenju niso hoteli nič vedeti. Da so se zboljšale plače, se vsaj deloma uredilo njih službeno razmerje, da imajo svoj nedeljski počitek, starostno zavarovanje in za slučaj onemoglosti in svoje dopuste, vse to je sad združenih moči organizacije. Še več pa bi lahko dosegli, ako bi bili vsi združeni v stanovske in te v državno organizacijo.

Predsednik končno ponovno izraža obžalovanje, da večina tovarišev nima nobenega pravega smisla za delo in organizacijo.

Nato sledi

tajniško poročilo.

G. Zajec izvaja daljše poročilo, iz katerega posnemamo:

Treba je popolne organizacije vseh stanovskih tovarišev, ker dokler ne pride za vsakega tovariša šefom na ušesa besede: sem organiziran! ne moremo pričakovati posebnih uspehov. — Društvo je imelo v pretečenem letu 58 članov, med temi pa 11 koncipijentov ozir. juristov, ki pristopajo k društvu le vsled vzajemnosti, kar je vse hvale vredno. — Društvo je imelo 11 odborovih sej. — Odbor se je zav-

zermal za akcijo za nepretrgano uradovanje od 8—2, ta akcija pa čaka še rešitve tekom bodoče društvene dobe. — Delalo se je tudi na ureditvi minimalnih plač kranjskih odvetniških in notarskih uradnikov. Dalje proti izrabi nekaterih šefov, ki zahtevajo čezurno delo, pa ne plačajo nič za to.

Glede poskušnje dobe se je sklenilo, da ista ne sme trajati več kakor 1 mesec. Treba pa je urediti še vprašanje glede dopusta ozir. počitnic.

Organizacija stopi v zvezo z državno organizacijo na Dunaju.

Blagajniško poročilo.

Blagajnik g. Štor poroča, da je imelo društvo 52317 K dohodkov, 23848 K stroškov, tedaj preostanka 28469 K. Skupno premoženje znaša 145282 K. Imovina je varno naložena.

Poročilo revizorjev.

Namesto obeh odsotnih revizorjev gg. Cimermana in Kocmurja, predlaga podpredsednik g. Tavčar absolutorij blagajniku. Sprejeto.

Volitev.

Vnovič izvoljen je bil dosedanji predsednik g. Josip Christof. V skupino odbornikov gg.: Tavčar Rihard, Selan Franc, Stopar Davorin, Vojska Dragotin, Sinkovec Rudolf, Štor Franc, Lavrenčak Henrik. Revizorjem: g. Kocmur Alojz in gosp. Kobe Josip.

Po dokončanem končnem vspredu; slučajnosti, predsednik zaključil zborovanje.

LISTEK.

Nostradamus.

ENAJSTO POGlavJE.

Floriza.

IV.

Vizija.

«Vidiš, dragi moj Saint-André», je govoril — mi hočemo ponoviti njegove besede v »dostojnih izrazih — vidiš, dragi prijatelj, tvoj sin je nedvomno prikupljiv mlad plemič, in jaz ga imam jako rad. — Obsul ga bom z milostjo, kadar jo poroči. Toda priznati moraš, da je to zlahko dete preveč nežen sad za njega. In moj namen je, da ga poskusim prej kakor on. Mati božja! Srečnega naj se šteje, ako mu kaj ostane!»

«Ubogi Roland!» je dejal mirno Rolandov oče, ki je pač že desetič posegel z drhtečo roko v žep, da potiplje, ali še ima dragoceno nakaznico.

«Le pomiluj ga! Že tri noči po vrsti stojim zdaj pod njenim oknom in gledam gor, dokler ne ugasne luč. Zdi se mi, da to ni primeren posel za kralja... Saint-André, tvoja ideja z vrvično lestvico je izvrstna. Ah, tristo vragov, bilo je čas, veš kaj! Malo je manjkalo, da nisem začel laziti po kolenih za Roncherollesom in mu ponujati polovico kraljestva. Polovico kraljestva to pač ne bi bilo preveč — sinoči! No,

istotako naprej. Ta dvanajstotica je bila železni škadron.

Lagarde je prisluškal v molčanje. Koliko časa so bili že tu? Morda dve ali tri ure. Niti besede. Niti diha. Nihče se ni zdrnil, kakor se zdrzne včasih človek, truden od samega nepremičnega stanja. Lagarde je prisluškoval... Zdajci pa se je vzravnal in rekel nekaj, ne da bi se okrenil. Navaden človek, ki bi bil stal tri korake daleč od njega, ne bi bil slišal tega mrnranja. Toda slišal ga je železni škadron... Lagarde je govoril:

«Evo jih. Kadar vzdignem roko, Z glavami mi jamčite, da nobeden ne krične. Lastnoročno zakoljem tistega izmed vas, ki sune tako nerodno, da bo slišati krik. Merite na grlo. Zadoščati mora enkrat. Dva na vsakega moža.»

Vse je utihnilo. Črno, zlovešče molčanje je zavladalo v kleti. Zdajci pa se je prikazala šestorica kraljeve prednje straže, stopaje brez šuma, ogledavaje se in prisluškovaje na vse strani, roko na rapirjevem ročaju. Lagarde se ni genil, šestorica je molče prešla križempotje in stopila v ulico Saint-Antoine. Zdaj je Lagarde dvignil roko.

V trenutku je hil ves železni škadron na cesti. V naslednjem trenutku se je razkropil na šest skupin, vsaka po dva moža. To dvoje se je zgodilo s strašno točnostjo in naglico, ki je pričala, da je sleherni gesta pripravljena.

Šestorica Henrikove predstraže je menila, da ji je udaril veter v hrbet; toda bil

je dih smrti. Okrenili so se, ali vsaj dva izmed njiju, ki sta obzijala s široko odprtimi usti, da bi zarjula od groze. Toda grlo jim ni spravilo krika iz sebe. Padla sta kakor dve grudi, odprti ust in oči. V istem hipu so se zrušili tudi ostali štirje. To delo je trajalo kvečjemu pet ali šest sekund. Dvanajst bodal se je zasvetilo v mesečini — to je bilo vse. Samo eden izmed nesrečnežev je zasvetilo v mesečini — to je bilo vse. Samo eden izmed nesrečnežev je poizkusil zaječati, a tudi njemu se je pretrgal glas na ustnicah...

Nato se je sklonila vsaka dvojica in prijala »svojega mrtveca za glavo in za noge... Nekaj trenutkov kasneje je ležalo šest trupel na dnu brloga, nakopičenih drug vrhu drugega; vsi so imeli oči in usta odprta, vsi so imeli na grlu zijočo rano, odkoder je tekla kri v toplih valovih na vlažna tla. Železni škadron pa je zopet otrpnil v svoji strašni nepremičnosti.

Pretekla je minuta. Dva možka sta se pojavila na križempotju, stopaje z brezskrbnimi koraki, držeča se pod pazduho, za njimi je v razdalji korakalo šest mož kraljeve zadnje straže.

«Pozor!»

Šestorica je prešla križempotja in stopila v ulico Saint-Antoine. Lagarde je dvignil roko. Železni škadron je planil naprej. Niti diha. Šum korakov se ni slišal. Noben krik ni pretrgal nočne tišine. Zgodilo se je. Strašno klanje je bilo opravljeno. Prejšnji manever se je bil ponovil. In v brlogu, kjer se je širil vonj po topli krvi, je ležalo dvanajst nametanih trupel s pre-

Občni zbor, ki se je vršil v gostilni pri Zajcu, je bil precej dobro obiskan. Lahko bi bil boljši. G. predsednik ima prav: veliko premalo stanovske samozavesti, premalo smisla za vzajemno delo potom organizacije, zato pa toliko več mlačnosti in brezbriznosti.

Mi želimo, da se tudi v temu stanu te napake odpravijo, boljših uspehov organiziranih — v enem kot drugem slučaju je »Jutro« tudi temu stanu rade volje na razpolago.

Ljubljana-Kranjsko.

Tožbarji, posnemajte ga! V neki ljubljanski kavarni je blagajničarka obdolžila nekoga svojega tovariša, da si je prilastil šampanjca. V zavesti, da mu se dela krivica, jo je tožil. Tožitelj je kot pogoj poravnave zahteval naj toženka plača 20 K za družbo sv. C. in M. Sodnik pa je z ozirom na skesano priznanje ta znesek znižal na 5 K. Dobri so! In po temu vzgledu naj bi se ravnali tudi drugi tožbarji!

Četrti koncert »Glasbene Metice« se vrši, kakor smo že poročali v sredo, 20. t. m. ob polu 8 zveč. v »Unionovi« dvorani. Cene so za to izvajanje nekoliko znižane. Vstopnice se dobe v trafiki gč. Dolenčeve v Prešernovi ulici in v Unionski trafiki po 2, 3, 4 in 5 kron; stojišča kakor poprej.

Trst-Primorje.

Edinjsko pobalinstvo. Predčerašnjim se je pripetila našemu glavnemu uredniku mala nežgoda. Ko je vstopal v tramvajski voz, se je oprjel z roko železnih vrat, ki so bila dvignjena, misleč — ker ne pozna tako dobro tržaških tramvajev kot uredniki »Edinosti« — da stojijo trdno, pri tem ga je pa železo udarilo po desnem obrsju tako močno, da ga je takoj oblila kri. Na zdravniški postaji so mu rano zašili in obvezali, zdravnik pa še stori svoje, da se rana čem prej zaceli. Ta »dogodek« je opisala tudi »Edinost« naslednje: »Ne skakajte s tramvaja! So ljudje, ki so tako nepočakani, da ne morejo počakati, da bi se ustavil tramvajski voz, temveč skačejo z voza, ko je še v teku. Marsikatera neareča se je zgodila že vsled take neprevidnosti, a ljudje se še niso izmodrovali. Taka nesreča se je zgodila včeraj tudi nekemu v Milanu Plutu, skočil je s tramvajskega voza, pri tem pade, in se je, ker je kamen vedno trši kakor glava, občutno pobil po glavi. Hitrica ni nikoli pridna, je dejal polž, ki je sedem let plezal čez plot in padel na tla, ko je že prišel skoraj do vrha.«

Čitatelji lahko vidijo iz tega, kako pobalinsko znajo lagati one sirovine iz uredništva »Edinosti«, ki ima vedno polna usta lepega tona, kadar deli lekcije o lepem tonu nasprotniku, sama je pa sirova, da bolj sirova že biti ne more. Še naj nadaljuje tako — daleč bo prišla!

Zgradba C. M. šole pri Sv. Jakobu. Prijeli smo: Nestrpnost smo pričakovali mi tržaški Slovenci začetek gradbe C. M. šole pri Sv. Jakobu. Pričakovali smo nestrpno pričetek gradbe v prvi vrsti zato, ker je Trst potreben te šole ravno tako, kakor

rezanimi vratovi, odprtimi usti in izbuljenimi očmi, ki jih je le tuintam še izpreletel kak posmrtni drhtljaj...

Železni škadron je čakal na ulici. Lagarde je zaklenil klet, ki je bila postala v par trenutkih turobna mrtvašnica. S hrbtom dlani si je otrl znoj, ki mu je curljal po čelu, in zamrmral:

»To vse še ni nič. Zdaj pride na vrsto najtežje!»

Lagarde je prisluškoval par hipov — ali v daljavo, ali sam vase, to se ni vedelo. Nato je izpregovoril osorno:

»Na pot!...«

VI.

Vrvilna lestvica.

Kralj in Saint-André sta dospela do hotela Roncherolles in zavila proti krilu, kjer je bilo njuno razsvetljeno okno. Isti hip se je odprlo sosednje okno, in vrvilna lestvica se je razvila do tal.

»Ali razumeš, Saint-André? Ganjen sem kakor mladič na prvem sestanku...«

»Idite, sire... idite!... In Bog z vami!«

Henrik II., razburjen bolj, nego so razodevale njegove besede, ves zmeden od strasti, ki jo je izkušal prikriti s šalami, je prijel za lestvico in postavil nogo na prvi klin. Ta hip pa se je pojavilo iz temne uličice pet mož, in osem jih je stopilo iz drugega temnega kota. Henrik II., ki je hotel že plezati, se je obrnil nazaj.

»Kaj je to?« je vprašal s tistim visokomernim tonom, po katerem so se odlikovali Valojski.

riba vode; a v drugi vrsti smo pričakovali zato, da bode večje število naših slovenskih zidarjev preskrbljeno z delom za več mesecev. Delo te šole je prevzelo seveda narodno podjetje Martelanc. Ni bilo nikakega dvoma torej, da bode to narodno podjetje sprejemalo le slovenske zidarje. Da, sprejema slovenske zidarje, ali, žalibože, tudi Kalabreže. V Trstu in njega okolici je teliko slovenskih zidarjev, da bi zadostovali za zgradbo ne ene samo šole, temveč tudi za deset in še več takih šol. Niti če bi slovenski zidarji primanjkovali, ne bi smelo podjetje že z ozirom na firmo »C. M. sprejemati zidarje druge narodnosti. Ali je mogoče častno za Martelancovo podjetje to, da zidarji druge narodnosti celo prekinjajo C. M. družbo na delu? Je-li morda nadalje častno za to podjetje, da morajo naši zidarji prositi italijanska podjetja, naj jih sprejmejo na delo in da se Kalabreži na naših tleh šopirijo in iz milodarov, ki prihajajo le iz slovenskih žepov živijo, dočim mogoče več otrok naših zidarjev trpijo gladi? Podjetju Martelanc je sveta dolžnost takoj odpustiti od dela delavce tuje narodnosti in nadomestiti jih z našimi ljudmi. Če jih v Trstu ni, kar je neverjetno, naj jih povabi od drugod, saj naša Slovenija je dovolj velika!

Novice.

* Iz maščevanja. V otroški bolnici v Brooklynu je umrlo 8 otrok pod tako sumljivimi okolnostmi, da je takoj nastala sumnja, da so bili ti otroci zastrupljeni. In kakor se je dokazalo je ta sumnja opravičena. Neka Ankers, je bila začasno uposlena v bolnici, je namreč priznala, da je otrokova mleko, namenjeno otrokom za pijačo. Zločinca ima v bolnici istotako svoje dete, in le velika materina ljubezen je pripomogla, da je bilo mogoče zločin razkriti. Takoj izpočetka je namreč padel sum nanjo, toda ona je čin trdovratno tajila. Šele, ko so ji zagrozili, da ji odvzamejo dete, je iz strahu pred uresničenjem te grožnje, priznala. Pristavila je pa, da otrok ni hotela zastrupiti, ampak da jih je hotela napraviti samo bolne, da bi imele bolniške strežalke veliko posla z njimi. — Zdravniki menijo da nesrečnica ni pri zdravi pameti. Njena preteklost je kaj žalostna. Kot dete greha, jo je pohčerila neka dobrasrčna ženska in ko je krušna mati umrla, je bilo nesrečno dekle prepuščeno samo sebi. Nevajena dela, je začela prodajati svoje telo na ulici. Da bi bila nesreča popolna, je postala vrh tega mati otroka, ki je bil rojen v omenjeni bolnišnici. — Blazno morilko so oddali na opazovalni oddelek.

Portugalski monarhisti. Na ulicah portugalskega glavnega mesta je prišlo zopet do krvavih spopadov med republikanskimi člani in monarhisti. Slednji so priredili obhod po mestu in izzivali s sklici na spodnega kralja Manuela in papeža Pija. Policojo in oddelek konjenice so pognali razgrajči s strelji iz revolverjev nazaj, in šele, ko je prišel bataljon pehote in oddal več salv, so se podali monarhisti v beg. Večje število oseb je bilo ranjenih, med temi trije, ki so se bili udeležili zarote v svrhu zopetne ustanovitve monarhije pod vladarstvom blvskega kralja Manuela.

Strah pred vohunci v Nemčiji. Iz Berlina poročajo, da je aretovala straža v trdnjavi Spandau pod sumom vohunstva nekoga ameriškega turista in njegovega nemškega spremljevalca. Oba sta protestovala proti aretaciji, češ, da sta si hotela ogledati le sloviti Julijski stolp. Kljub temu so ju obdržali več ur v stražarnici in ju strogo zasliševali. Šele potem so ju izpustili in »vohuna« sta se hitro vrnila v Berlin.

Mali oglasi.

Gostilna Bogatec v Rici: anjih priporoča svojo dobro kuhinjo in izborna pijačo.

Nemeblovanu sobo išče samostojna gospodinja s 1. aprilom v bližini Kolodvorske ulice v Ljubljani. Naslov: Ela, poste restante Ljubljani.

Proda se damsko kolo, dobro ohranjeno. Poizvede se pri podružnici »Jutra« v Ljubljani.

Dve mladi gospodični želita v svrhu špandirati z 2 mladima, inteligentnima gospodoma. Prva pod šifro »Nina«, druga pod »Sandi« poste restante Ljubljana.

Krojaški stroj se poceni proda: Ljubljana Dunajska cesta 6 I nadst

Proda se prav malo rabljen gromofon najboljše vrste znamka Angel in 20 plošč premer plošč 25 cm, cena zelo nizka. Naslov pove upravištvu »Jutra« v Trstu.

Lepo meblovanu sobo s posebnim vzhodom, v pritličju, se odda s 1. aprilom v Ljubljani, Poljanska cesta št. 8. Soba je pripravna tudi za pisarno.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. U etniški izdelki, stalne cene.

Prodajam dobrega domačega sur. masla 10—15 kg na teden, cena je 2 K 60 vin., v Ljubljani, natančni naslov pove uprava Jutra v Trstu.

Proda se otroški voziček, bel; jedna omara in drugo. Slomškova ul. 12, parter desno.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polič) v Trstu.

Kdor nima veliko korespondence naj si nabavi ceni pisalni stroj

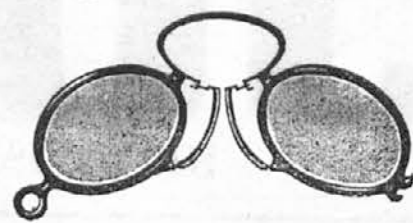
kateri se bode ravno tako dobroobnesel kakor drugi veliki stroji. V elegantnem kovčku tehta samo 3½ kg. — Glavno zastopstvo za južno Avstrijo

The Rex C.

Ljubljana Selenburgova ul. 7 — Telefon 38

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg št. 9.

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno konces. optik in strokovnjak svoj

optični zavod,

kakor ščipalnice in očala natančno po znanstvenih in zdravniških predpisih, toplovere, zrakomere, mere za višino, daljnogleda itd.

Vsa popravila izvršujem točno in solidno v svoji po najnovjšem sistemu z električnim obratom urejeni delavnici.

— — Geniki brezplačno. — —

Pekarija in sladničarna Mikusch

Trst - Piazza S. Francesco d'Assisij 7. Prodaja moke I. vrste, sladčice in prepečenci (biskoti) najboljših vrst, velika izbira bombonov za otroke, svež kruh trikrat na dan, buteljke, fina, desertna vina, dalmatinska in istrska vina z razprodajanjem pive v steklenicah. — Priklopljena je trgovina svinjskega mesa. Vedno sveže kranjske klobase in druga mrzla in gorka svinjina za zajuterk.

Ure, verižice, prstane, zapestnice, uhane, kravatte igle ter sploh vsakovrstno

zlatnino

prodaja se naobroke.

Trst, ul. Barriera vecchia 25, II.

Spomladni kostumi

za dame in deklice so o ogromni izbiri o oseh najnovejših barvah, kroju in ozbujačega chica po priznani nizkih cenah.

Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke ter konfekcija za dame in deklice.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič.

Ljubljana Mestni trg št. 5.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. -- Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po

brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

Rezervni zaklad: K 750.000.

F. PERTOT, prvi slovenski urar v Trstu, ul. delle Poste št. 9